

Kolegové,

přemýšlel jsem o tom, co bych mohl v této vypjaté době udělat pro druhé a do toho přemýšlení mi zavolali dva lidé, které nebudu jmenovat, protože to je jedno. Prosili mne o povzbuzení. Protože to byli dva lidé od vás, jejich prosbu rád vyslyším. Domnívám se, že každé slovo povzbuzení je dnes důležité. Pamatuji si společné cvičení s vámi na Tisé. Spolu s armádou jste tam nacvičovali různé figle, jak na agresivní pacienty nebo jak zvládat extrémní situace. I já jsem tam měl svou úlohu, rád ji přiblížím i pro ty, kteří tam nebyli.

Začnu „od lesa“: Rád chodím do sauny. A to až tak rád, že jsem si ji dokonce koupil domů. Stojí mi v obýváku a ob den dva do ní navečer vlezu. Tělo vydrží extrém: patnáct minut v devadesátistupňovém vedru – pak skok do sněhu nebo ledové vody s teplotou blížící se nule. Tělo to vydrží. Tělo vydrží mnoho extrémů zvenku. Ale stačí, aby se naše vnitřní tělesná teplota posunula o dva tři stupně, a jsme vyřízení. Horečka nás dokáže velice účinně vyždímat. Tak tomu může být i v životě. Jsme schopni unést velikou námahu, stres, ale stačí, aby se pohnulo něco v nás, a jsme vyřízení. Naši vnitřní nepřátelé jsou horší než ti vnější.

Kdo jsou naši vnitřní nepřátelé? Strach, úzkost, malomyslnost, nemocné vztahy, neodpuštění, projekce, nenaplněná očekávání, různé druhy našich osobních ba intimních trápení... Tito nepřátelé vylézají na povrch vždy, když se cítíme oslabení: jsme unavení, vyčerpaní, hladoví, nepochopení a nedocení, osamocení. A ta doba je právě v těchto dnech, kdy čelíme nepostihnutelné hrozbě, takovému mediální hysterii nafouknutému strašáku.

Pojmenujme naše úzkosti, vysmějme se svému strachu, nenechejme se rozervat stresem nebo únavou, odstupme od žabomyších konfliktů, které mohou zasírat naše vztahy. Je to jako když někdo prdí. Všichni to cítí, ale nikdo to nevidí. Máchněme rukou nad svými nenaplněnými očekáváními. Místo jalového mudrování se věnujme praktickým věcem.

Nechci se vnucovat, ale pro mne je Bible knihou obrovské inspirace. Rád bych tu citoval pár veršů bez dalšího komentáře. Najděme si svou interpretaci podle svého hodnotového gusta:

„Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? (...) Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.“ (Matoušovo evangelium, 6)

Děkuji vám za vaši službu pro lidi. Nenechme se paralyzovat svou úzkostí. Teď, prosím ne. Neuhýbejme, neutíkejme, neházejme zodpovědnost na druhé. Když nevidíme daleko před sebe, dívejme se tedy aspoň pod nohy. Když nemůžeme běžet, tak postupuje krok sun krok. Kdy jindy, než právě dnes.

Jsem kaplanem pro vojáky. Ale protože jsme se poznali, tak chci být i pro vás. Jsem k dispozici, pokud by se kdokoli z vás chtěl vykecat, „verbálně vyblít“ a jít dál, dál...

Petr Šabaka, vojenský kaplan
tel. 605 731 976, kaplan.sabaka@gmail.com